

Дослідження проблеми застосування засобів фітнесу у формуванні спеціальних рухових навичок у майбутніх учителів фізичної культури

Миколаївський державний університет імені В. О. Сухомлинського (м. Миколаїв)

Постановка наукової проблеми та її значення. Формування спеціальних умінь як предмет дослідження розглядалося у всіх наукових роботах, які піднімають питання професійної підготовки фахівців із фізичної культури. Але в більшості досліджень як предмет виділялися лише окремі скла дові компоненти, як правило дидактичні вміння, й недостатньо вивчався процес їх формування у зв'язку з конкретними формами, методами та засобами навчання. Маловивченими залишаються закономірності формування спеціальних умінь, а відповідно й навичок майбутніх учителів фізичної культури, їх зв'язок із особливостями засобів, методів та організаційних форм навчання у ВНЗ, не визначені педагогічні умови, які обумовлюють ефективність цього процесу.

Аналіз останніх досліджень із цієї проблеми. У теорії й практиці педагогічної освіти багатьма вченими (О. А. Абдулліною, Е. П. Білозерцевим, Ф. Н. Гоноболіним, І. Ф. Ісаєвим, Н. В. Кузьміною, В. А. Сластьоніним, А. І. Щербаковим та ін.) ведеться активний пошук шляхів удосконалення підготовки майбутніх учителів до педагогічної діяльності.

Професійна діяльність педагога, у тому числі із фізичної культури, визначена низкою різних умінь та навичок. Багато вчених погоджуються з тим, що одним із чинників, який визначає педагогічну майстерність учителя, є рівень сформованості в нього спеціальних умінь, а відповідно й навичок [1–8].

Розглядаючи професійну підготовку майбутнього педагога, фахівці звертають увагу, передусім, на її зміст, тому що вона несе в собі певну сукупність знань, умінь і навичок, володіння якими дає змогу працювати спеціалістам певної кваліфікації [3; 5–8]. Педагогічне вирішення проблеми професійної підготовки вчителів фізичної культури пов'язується з передачею необхідних знань теоретичного й методичного характеру [5–8], адже без відповідного інформаційного забезпечення процес підготовки майбутнього фахівця та формування високого рівня педагогічної майстерності буде важким.

Тому існує необхідність у з'ясуванні способів усунення недоліків проблеми формування спеціальних рухових навичок у майбутніх фахівців із фізичного виховання.

Завдання дослідження – установити, які недоліки існують у підготовці й формуванні в майбутніх фахівців із фізичного виховання спеціальних рухових навичок.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Опитування вчителів фізичної культури дало можливість виявити проблеми в підготовці майбутніх спеціалістів із фізичної культури та визначити, чи можна покращити рівень підготовленості майбутніх учителів фізичної культури засобами фітнесу. Після проведення анкетного опитування учителів фізичної культури, котрі мають різний стаж роботи в загальноосвітній школі (у середньому – 22,5 роки) й аналізу їхніх відповідей отримано такі результати.

Більшість опитаних – 73,61 % – знайомі з фітнесом; 22,22 % – мають про нього загальне уявлення; 1,39 % – не знайомі зовсім; і 2,78 % утрималися від відповіді.

На запитання: “Як Ви вважаєте, чи необхідно увести фітес до шкільної програми?” – 52,78 % учителів дали позитивну відповідь; 34,72 % – відповіли “ні” та висловилися проти будь-яких нововведень; вагалися відповісти 2,78 % і 8,33 % утрималися від відповіді.

Більш детальне вивчення показало, що вузька спрямованість вузівської програми підготовки фахівців у галузі фізичного виховання також впливає на рівень професійної підготовленості. Отже, на запитання “Чи володієте Ви методикою проведення якого-небудь виду фітнесу? Якщо володієте, укажіть якого саме?” лише 20,83 % респондентів дали позитивну відповідь, із них 6,09 % – це молоді спеціалісти, більшість опитаних відповіли “ні”

(76,39%).

Розподіл із видів фітнес-підготовки був обмежений. Класичною аеробікою та ритмічною гімнастикою володіє однакова кількість учителів (по 2,78%); 2,78% – володіють каланетикою, 2,78% – фітбол-аеробікою; на початковому рівні пілатесом – 1,39%, 1,39% – стрибковою аеробікою, 1,39% – фіт-боксом; більшість склали ті, хто володіє степ-аеробікою (8,33%).

Отже, учителі фізичної культури володіють обмеженою кількістю видів фітнесу та переважно ритмічною гімнастикою й класичною аеробікою, більшість не володіє ніякими видами фітнесу.

На наступне запитання “Чи можуть засоби фітнесу підвищити якість шкільної програми з фізичної культури?” виявлено, що більшість учителів фізичної культури вважають за доцільне впровадження програм з оздоровчою спрямованістю й дають позитивну відповідь. У відсотковому відношенні це становить 66,67% респондентів. Деякі з опитаних вагались із відповіддю (5,56%), утрималися від відповіді – 4,17%. Інші 22,22% дали негативну відповідь.

На запитання “Чи проходять практику студенти спеціальності «Фізична культура» у вашій школі?” більшість опитаних, а саме 58,33%, відповіли “ні” (у зв’язку із тим, що: 1 – вони не є керівниками практики, або 2 – школа не є базовою для проходження студентами практики). 40,28% учителів відповіли позитивно, тобто спеціального добору шкіл і учителів, де б проходила практика студентів, не проводилось.

З’ясовуючи питання підготовленості студентів і сформованості їх як спеціалістів, ми виявили таке. У ході анкетування фахівців із фізичної культури встановлено, що більшість респондентів відзначають необхідність підготовки фахівців із використанням елементів фітнесу. Тобто на запитання “Чи використовують під час проходження практики студенти засоби фітнесу?” жодної позитивної відповіді не було отримано. Але це переважно зумовлено вищевказаними обставинами: вчителі не працюють зі студентами, тобто в них немає годин із керівництва педагогічною практикою студентів. Серед шкіл, у яких студенти проходять практику, 69,44% опитаних відзначають, що студенти зовсім не використовують засоби фітнесу й у більшості з них посередня практична підготовка до педагогічної діяльності із фізичної культури. 30,56% респондентів зовсім утрималися від відповіді.

На запитання “Як Ви вважаєте, чи мають студенти достатній рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок для проведення фізкультурної роботи?” ми отримали 29,17% позитивних відповідей, 26,39% – негативних, 33,33% респондентів утрималися від відповіді, 5,56% відповіли, що студенти мають середній рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок.

Оскільки анкетування вчителів фізичної культури проводилося до початку експерименту, то й відповіді на запитання “Як Ви оцінюєте рівень підготовки студентів-практикантів із фітнесу?” були такими: більшість респондентів утрималися від відповіді (40,28%), на слабку підготовленість указали 22,22%; 37,5% наголосили на достатній підготовленості, на високий рівень підготовленості не вказав ніхто з опитаних.

На запитання про те, яких саме спеціальних умінь та навичок не вистачає студентам-практикантам для проведення фізкультурної роботи, 29,17% респондентів указали технічну підготовку в тому чи іншому виді шкільної програми; 25% відзначили, що студенти не вміють використовувати “позитивний перенос” навички; 16,67% указують, що студенти не вміють використовувати вправи суміжних видів для досягнення поставленої мети; 9,72% відзначають відсутність у студентів комплексної підготовленості; 1,39% указали на нестачу спеціальної підготовленості з фітнесу, тобто з різних його видів; 8,33% указали на однобічність рухової підготовки студентів і 44,44% утрималися від відповіді на це питання.

На запитання “Яких спеціальних рухових умінь та навичок не вистачає особисто Вам і з яких причин?” відповіді отримано різні. Про недостатню технічну підготовку в тому чи іншому виді шкільної програми сказали 9,72% опитаних; такий же відсоток опитаних (9,72%) указує на те, що їм не вистачає спеціальної рухової підготовки; 1,39% відповіли, що не вміють виконувати позитивне перенесення навичок; 2,78% наголосили на тому, що не мають комплексної рухової підготовки; 4,17% опитаних указали на однобічність власної рухової підготовки. 1,39% серед обставин, які впливають на спеціальну рухову підготовку, вказують вік. Інших обставин названо не було. Крім того, учителями фізичної культури вказано на недостатню підготовку під музичний супровід – 1,39% і навичок проведення будь-якого виду фітнесу – 2,78%. 1,39% опитаних вказали

на те, що їм не вистачає всіх указаних моментів. Менш критично підійшли до власної рухової підготовки 26,39 % респондентів, які у відповідь на запитання відповіли, що їх усе задовільняє. 1,39 % опитаних указали на достатній рівень технічної, рухової, спеціальної підготовленості. 38,89 % респондентів утрималися від відповіді на запитання.

Порівнюючи спеціальну рухову підготовленість студентів та вчителів фізичної культури за результатами анкетування фахівців із фізичної культури, бачимо, що студентам, передусім, не вистачає досвіду, по-друге, як у першому випадку, так і в другому, більшість учителів фізичної культури не змогли оцінити як власний рівень спеціальної рухової підготовленості, так і рівень підготовленості студентів, утримавшись від відповіді. Оцінюючи студентів, від відповіді утрималися 44,4 % учителів; оцінюючи власний рівень спеціальних рухових навичок, від відповіді утрималися 38,89 % учителів фізичної культури та 26,39 % указали, що їх усе задовільняє. Оцінюючи спеціальні рухові навички студентів, учителі фізичної культури вказали серед головних недоліків те, що майбутнім фахівцям не вистачає технічної підготовки в тому чи іншому виді (29,17 %); невміння застосовувати позитивне перенесення навичок (25 %) і невміння застосовувати вправи суміжних видів для досягнення визначеної цілі (16,67 %).

Таким чином, щоб поглибити інформацію про можливості вдосконалення процесу формування спеціальних рухових навичок у майбутніх учителів фізичної культури, ми опрацювали результати відповідей педагогів на наступне запитання анкети стосовно можливості підвищити засобами фітнесу рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальну якість їх практичної підготовки й прохали вказати, за допомогою яких саме видів це можна зробити.

Серед результатів опитування на першу частину питання більшість респондентів дали відповідь, що вважають можливим підвищення рівня сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальної якості їх практичної підготовки за допомогою засобів фітнесу. Таку відповідь дали 68,06 % опитаних. Вважають неможливим підвищити за допомогою засобів фітнесу рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальної якості їх практичної підготовки 4,17 % респондентів. “Не знаю”, – відповіли 1,39 % і 26,39 % утрималися від відповіді.

Серед опитаних, котрі надали позитивну відповідь, вважають, що підвищити рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальну якість їх практичної підготовки можна за допомогою степ-аеробіки – 30,56 % учителів; jump gore – 16,67 %; класичної аеробіки – 13,89 %; фітнес-йоги – 12,5 %; стільки ж висловилися за високоударну стрибкову аеробіку – 12,5 %; каланетики – 8,33 %; аквааеробіки – 6,94 %; стретчингу – 4,17 %; кі-бо-аеробіки – 1,39 %; атлетизму – 1,39 % і 1,39 % дали відповідь “на вибір студента”.

Таким чином, проаналізувавши відповіді вчителів фізичної культури, вважаємо доцільним формування спеціальних рухових навичок за допомогою засобів фітнесу.

Формування спеціальних рухових навичок засобами фітнесу не тільки не виключає, але обов'язково припускає впровадження засобів фітнесу в загальний і широкий контекст фізичного навчання й виховання студентів. Ідеться передусім про використання та формування фізичної й технічної підготовленості, частиною якої є фітнес. Тому відповіді на останнє запитання анкети “Сформованість яких саме спеціальних рухових навичок можна покращити за допомогою засобів фітнесу?” доповнюють отримані в попередніх питаннях дані.

Отже, більшість учителів фізичної культури, котрі висловилися про можливість, підвищення рівня сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальної якості їх практичної підготовки за допомогою засобів фітнесу, вважають можливим підвищення комплексної рухової підготовки (59,72 %). 40,28 % респондентів стверджують, що за допомогою засобів фітнесу можна покращити рівень сформованості тільки спеціальної рухової підготовки з фітнесу. 23,61 % учителів стверджують, що за допомогою засобів фітнесу студенти зможуть краще застосовувати вправи суміжних видів для досягнення визначеної цілі. 15,28 % опитаних вважають, що засоби фітнесу можуть впливати на процес формування в студентів умінь виконувати позитивне перенесення навичок; 13,89 % респондентів указують, що за допомогою засобів фітнесу можна покращити рівень технічної підготовки в тому чи іншому виді вправ шкільної програми. 1,39 % сказали про те, що вони не зрозуміли запитання, а інші 9,72 % утрималися від відповіді.

Таким чином, підбиваючи підсумок аналізу анкетного опитування студентів і учителів фізичної культури, помічаємо, що більшість опитаних як з одного боку, так і з іншого вважають необхідним уведення фітнесу як у програму підготовки спеціалістів із фізичної культури, так і набуття за його допомогою спеціальних рухових навичок. Також серед більшості респондентів превалює думка про необхідність уведення засобів фітнесу також до шкільної програми з фізичної культури. Крім того, результати анкетного опитування допомогли виявити недоліки в спеціальній руховій підготовці як майбутніх фахівців із фізичної культури, так і безпосередньо вчителів фізичної культури.

Наступним видом опитування було опитування викладачів вищих навчальних закладів, які готують майбутніх фахівців із фізичної культури. Викладачі вищих навчальних закладів, повинні бути компетентні в питаннях професійної підготовки майбутніх фахівців із фізичного виховання. Саме від них залежить рівень професійності та обізнаності в цьому питанні, якість підготовки високо кваліфікованих працівників.

Отже, результати опитування викладачів вищих навчальних закладів показали, що всі викладачі знайомі з поняттям фітнесу.

А на запитання “Чи необхідно ввести фітнес до шкільної програми?” як і серед учителів фізичної культури нами отримано більшість позитивних відповідей, а саме 84,21 % викладачів указали на необхідність уведення фітнесу до шкільної програми з фізичної культури, серед учителів фізичної культури – 52,78 %; негативну відповідь дали 15,79 % опитаних, серед учителів, котрі були проти, – 34,72 %; і, на відміну від учителів фізичної культури, тих, що вагались або не відповіли на запитання, не було. Серед фахівців фізичної культури вагались відповісти 2,78 % і 8,33 % утрималися від відповіді. Серед студентів за необхідність оздоровчого фітнесу в шкільній програмі із фізичної культури на 1 курсі висловилися 73,17 % респондентів, на 2-му в ЕГ – 71,79 %, у КГ – 65,12 %, на 3-му курсі в ЕГ – 76 %, у КГ – 92,6 %. Але єдиної думки щодо того, із якого віку потрібно вводити фітнес у шкільну програму з фізичної культури, не існує.

На наступне запитання “Чи володієте Ви методикою проведення якого-небудь виду фітнесу? Якщо володієте, то вкажіть, якого саме?” більшість викладачів ВНЗ дали позитивну відповідь (52,63 %), але кількість тих, хто дав відповідь “так” і “ні”, була приблизно однакова. Відповідь “ні” дали 42,1 % опитаних викладачів. 5,26 % утрималися від відповіді. Однак серед тих, ким було надано позитивні відповіді, не вказані конкретні види фітнесу, якими вони володіють. Порівнюючи ці дані з відповідями вчителів фізичної культури, отримали такі результати. Серед опитаних учителів фізичної культури більшість не володіє методикою проведення фітнесу, тоді як, на відміну від них, серед викладачів ВНЗ простежується протилежна тенденція.

Оскільки за попередніми даними більшість опитаних знайомі з поняттям фітнесу та вважають не обхід ним уведення його до шкільної програми з фізичної культури, але не володіють відповідною методикою проведення, то нами уточнено, чи можуть засоби фітнесу підвищити якість шкільної програми з фізичної культури. Відповідно, отримано такі результати (табл. 1).

Таблиця 1

Результати анкетування стосовно можливості підвищення якості шкільної програми з фізичної культури засобами фітнесу

Відповідь	Учителі фізичної культури, %	Викладачі ВНЗ, %
Так, можуть	66,67	63,16
Ні	22,22	0
Не знаю	5,56	21,05
Утримались	4,17	5,26

Отже, як указують дані табл. 1, у всіх категоріях опитаних більшість респондентів вважають, що за допомогою засобів фітнесу можна підвищити якість шкільної програми з фізичної культури.

Більш детальне вивчення засвідчило, що від рівня підготовки фахівців у галузі фізичного виховання також залежить рівень професійної підготовленості випускників і, як наслідок, – якість роботи з фізичної культури учнів у загальноосвітніх навчальних закладах. Таким чином, щоб

з'ясувати, як впливає на рівень підготовки майбутніх фахівців із фізичного виховання професійна підготовка, ми опрацювали результати наступного запитання анкети: “Що Ви розумієте під поняттям «спеціальні рухові навички»?”

Отже, серед викладачів ВНЗ 15,79 % під поняттям “спеціальні рухові навички” розуміють навички, що використовуються в різних видах спорту; 10,53 % визначають їх як спеціальні вправи для розминки м'язів; 5,26 % – як ті, що потрібні для занять фізичною культурою та спортом; 5,26 % – як навички, які можна трансформувати в обраний вид спорту; ще 5,26 % під спеціальними руховими навичками розуміють спеціальні рухи спортсменів. 5,26 % назвали спеціальними руховими навичками навички в кожному виді багатоборства, гімнастики. 5,26 % визначають їх як здібність виконувати заданий вид фізичного навантаження. Спеціальні рухові навички розуміють як рухові навички, які приводять до рішення якого-небудь рухового завдання. І 36,84 % утрималися від відповіді загалом.

Аналізуючи відповіді викладачів ВНЗ на це питання, робимо висновок, що єдиного визначення поняття спеціальних рухових навичок серед опитаних не існує та, крім цього, більшість викладачів не володіють поняттям того, що формують у своїх вихованців. Тому логічно після з'ясування, що розуміється під поняттям спеціальних рухових навичок, з'ясувати, чи мають студенти, на думку викладачів ВНЗ, достатній рівень сформованості спеціальних рухових умінь і навичок для проведення фізкультурної роботи.

Більшість викладачів констатують недостатній рівень сформованості в студентів спеціальних рухових навичок. На це вказують 78,95 % опитаних. Утрималися від відповіді 10,53 %. Про те, що не всі студенти мають достатній рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок для проведення фізкультурної роботи, указали 5,26 %. 5,26 % відповіли, що студентська молодь має достатній рівень сформованості спеціальних рухових умінь і навичок для проведення фізкультурної роботи.

У наступному питанні ми прохали респондентів оцінити підготовленість студентів, відповівши на запитання: “Як Ви оцінюєте спеціальну рухову підготовку студентів?”.

Більшість опитаних (57,89 %) оцінили спеціальну рухову підготовку студентів як недостатню, 42,11 % – як достатню.

А на запитання “Яких саме спеціальних умінь та навичок не вистачає студентам для проведення фізкультурної роботи?” 21,05 % указали на технічну підготовку в тому чи іншому виді; 21,05 % – на однобічну рухову підготовку студентів; 15,79 % – технічну підготовку у тому чи іншому виді, невміння застосовувати позитивне перенесення навичок, вправи суміжних видів для досягнення визначеної мети; відсутність комплексної рухової підготовки, нестачу спеціальної рухової підготовки, дуже однобічну рухову підготовку. 5,26 % констатували, що студенти не вміють застосовувати вправи суміжних видів для досягнення визначеної мети, і 31,58 % утрималися від відповіді.

Тобто, як засвідчують результати аналізу, найбільш суттєвим недоліком є недостатній рівень технічної підготовки в тому чи іншому виді вправ шкільної програми.

Оскільки від рівня підготовленості викладацького складу залежить також рівень підготовки студентів як майбутніх фахівців у галузі фізичного виховання, нами опрацьовано результати відповідей на таке запитання: “Яких спеціальних рухових умінь та навичок не вистачає особисто Вам і з яких причин?” 10,53 % указали, що їм не вистачає технічної підготовки в тому чи іншому виді вправ; 5,26 %, незважаючи на стаж роботи, не вміють застосовувати вправи суміжних видів для досягнення визначеної мети; 5,26 % сказали, що вони не мають комплексної рухової підготовки; 5,26 % указали на однобічність своєї рухової підготовки; 10,53 % наголосили, що їм вистачає всього, а 63,16 % утрималися від відповіді. Порівняльний аналіз підготовленості викладачів ВНЗ і вчителів фізичної культури показав, що вчителі фізичної культури й викладачі ВНЗ приблизно однаково оцінюють рівень сформованості в себе спеціальних рухових навичок. Оскільки більшість респондентів відмовилися від відповіді на поставлене запитання, ми не змогли надати об'єктивну оцінку з цього приводу.

Щоб поглибити інформацію про можливості вдосконалення процесу формування спеціальних рухових навичок у майбутніх викладачів фізичної культури, ми опрацювали результати відповідей викладачів ВНЗ на запитання анкети стосовно можливості підвищити засобами фітнесу рівень

сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів і загальну якість їх практичної підготовки.

Позитивних відповідей на запитання “Як, на Вашу думку, чи можна підвищити рівень сформованості спеціальних рухових умінь та навичок у студентів засобами фітнесу й загальну якість їх практичної підготовки? Якщо так, то за допомогою якого саме виду чи декількох?” ми отримали 94,74%, серед них 5,26% – утрималися від відповіді загалом; 15,79% вважають, що це можна зробити засобами пілатесу; 26,32% – висловилися на користь степаеробіки. 31,58% стверджують, що рівень сформованості спеціальних рухових умінь і навичок у студентів можна підвищити засобами аквааеробіки, а 15,79% – за допомогою засобів каланетики. Також 15,79% вважають, що на формування спеціальних рухових умінь та навичок у майбутніх викладачів фізичної культури можуть вплинути засоби фітнес-йоги й ще 15,79% опитаних указують, що позитивний вплив на формування спеціальних рухових навичок надасть стрет чинг. Такий же відсоток опитаних (15,79%) надає перевагу у формуванні спеціальних рухових навичок у студентів засобам високоударної стрибкової аеробіки, а 21,05% – засобам кі-бо-аеробіки. Крім того, 5,26% указали, що формувати спеціальні рухові навички в майбутніх фахівців із фізичного виховання слід усіма засобами й видами фітнесу. 5,26% сказали, що це можна робити будь-яким видом.

Порівнюючи відповіді вчителів фізичної культури та викладачів ВНЗ, ми з'ясували, що і ті, й інші вважають можливим підвищення рівня сформованості спеціальних рухових навичок у майбутніх викладачів фізичного виховання засобами фітнесу, а саме їх формування засобами степаеробіки. Проте викладачі ВНЗ, на відміну від учителів фізичної культури, вважають, що, окрім цього, підвищити рівень сформованості спеціальних рухових навичок можна також за допомогою аква аеробіки та кі-бо-аеробіки, тоді як серед тих учителів фізичної культури, хто надав позитивну відповідь на запитання, перевага у формуванні спеціальних рухових навичок надається таким видам, як jump gore (стрибки зі скакалкою) і класична аеробіка.

За допомогою вищеназваних видів фітнесу, вважають викладачі ВНЗ, можна покращити в студентів вміння застосовувати вправи суміжних видів для досягнення певної мети. Таку відповідь дали 10,53% опитаних; 21,05% викладачів ВНЗ стверджують, що за допомогою засобів цих видів фітнесу можна вдосконалити комплексну рухову підготовку. Ще 10,53% опитаних висловилися про те, що за допомогою названих видів можна покращити лише спеціальну рухову підготовку з фітнесу. 47,37% респондентів серед викладачів ВНЗ наголосили на тому, що названі види фітнесу можуть вплинути на формування всіх складників спеціальних рухових навичок. 10,53% опитаних викладачів утрималися від відповіді.

Порівняльний аналіз відповідей учителів фізичної культури й викладачів ВНЗ указав на те, що більшість із них висловилися про можливість підвищення рівня сформованості спеціальних рухових умінь і навичок у студентів й загальної якості їх практичної підготовки за допомогою засобів фітнесу, ми змогли з'ясувати, що і ті, й інші вважають можливим підвищення за допомогою засобів фітнесу рівня сформованості комплексної рухової підготовки. Але серед викладачів ВНЗ провідною думкою є те, що за допомогою засобів фітнесу можна формувати всі вищеназвані складники спеціальних рухових навичок. А вчителі фізичної культури, на відміну від викладачів ВНЗ, вважають, що за допомогою засобів фітнесу можна підвищити рівень сформованості спеціальної рухової підготовки з фітнесу й вміння застосовувати вправи суміжних видів для досягнення визначеної мети.

Висновки. Отже, у ході анкетних опитувань установлено, що фітнес у сфері підготовки фахівців фізичного виховання поки що є новим напрямом діяльності спеціалістів у цій галузі та більшість як спеціалістів, так і студентів лише знайомі з таким явищем. Також установлено, що більшість опитаних загалом не володіють засобами фітнесу й методикою його проведення. Результати анкетування дали змогу встановити, що інтеграція фітнесу у фізкультурну освіту є інноваційним підходом і має позитивні перспективи в майбутньому. До того ж нами встановлено, що ті, від кого залежить якість підготовки майбутніх фахівців у галузі фізичного виховання, не мають чіткого уявлення й плутають ся у визначенні того, що вони повинні формувати у своїх підлеглих, а саме у визначенні поняття “спеціальні рухові навички”, а також не можуть об'єктивно оцінити як власний рівень їх сформованості, так і рівень сформованості їх у студентів.

Перспективи подальших досліджень полягають в обґрунтуванні методики формування

спеціальних рухових навичок у майбутніх учителів фізичної культури засобами фітнесу.

Література

1. Активные методы обучения при подготовке специалистов по физической культуре и спорту : метод. реком. для студ. и профессорско-преподавательского состава ИФК. – Львов : [б. и.], 1988. – 24 с.
2. Абдулина О. А. Общепедагогическая подготовка учителя к системе высшего педагогического образования / Абдулина О. А. – М. : Просвещение, 1990. – 141 с.
3. Батищева М. Р. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до проведення оздоровчої гімнастики та фітнесу з дівчатами-старшокласницями : дис.... канд. пед. наук : 13.00.04 / М. Р. Батищева. – Донецьк, 2009. – 270 с.
4. Быков Ю. Теоретические и методические аспекты формирования профессионала-педагога в период обучения в физкультурном вузе / Ю. Быков // Теория и практика физической культуры. – 1996. – № 12. – С. 67.
5. Иванова Л. І. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями загальноосвітніх навчальних закладів : дис.... канд. пед. наук : 13.00.04 / Л. І. Иванова. – К., 2007. – 208 с.
6. Макина Л. Р. Методика формирования профессиональных двигательных умений у студентов факультета физической культуры : дис.... канд. пед. наук : 13.00.04 / Л. Р. Макина. – Челябинск, 2004. – 172 с.
7. Слостенин В. А. Педагогика: инновационная деятельность / В. А. Слостенин, Л. С. Подымова. – М. : Магистр, 1997. – 224 с.
8. Сущенко Л. П. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту (теоретико-методологічний аспект) : монографія / Сущенко Л. П. – Запоріжжя : Запоріж. держ. ун-т, 2003. – 442 с.

Анотації

У зв'язку із характерними змінами у сфері професійної підготовки фахівця з фізичної культури, що відбуваються сьогодні, соціальна практика вимагає підвищення якості підготовки педагогів із фізичної культури. У статті на основі аналізу проведеного анкетного дослідження наведено відомості щодо наявних прогалин у підготовці фахівців із фізичної культури й можливостей їх подолання.

Ключові слова: фітнес, спеціальні рухові навички, студенти, вчителі фізичної культури, викладачі ВНЗ.

Алиса Твеллина. Исследование проблемы использования средств фитнеса в формировании специальных двигательных навыков у будущих специалистов по физическому воспитанию. В связи с характерными изменениями в области профессиональной подготовки специалистов по физической культуре, которые происходят сегодня, социальная практика требует повышения качества подготовки педагогов по физической культуре. В статье на основе анализа проведенного анкетного исследования приводятся данные относительно имеющихся пробелов в подготовке специалистов по физической культуре и возможностей их преодоления.

Ключевые слова: фитнес, специальные двигательные навыки, студенты, учителя физической культуры, преподаватели вуза.

Alisa Tvelina. Research of the Use of Fitness Facilities in Formation of Future Physical Education Specialists' Motor Skills. Because of the current characteristic changes in the training of physical education specialists, the social practice requires improving the quality of physical education teachers' training. The data based on the questionnaire research are presented in the article regarding the existing gaps in teachers' of physical education preparation and opportunities to overcome them are investigated.

Key words: fitness, specific motor skills, students, physical education teachers, university teachers.